

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 220. Juni 1944 had pianist Art Tatum zijn trio ontbonden. Gitarist Tiny Grimes en bassist Slam Stewart bleven bij elkaar en speelden in clubs met een trio of een kwartet onder Grimes' naam, tot Stewart in februari '45 naar Benny Goodman ging. Tiny Grimes was 28, speelde net als Eddie Condon op een 4-snarige Gibson gitaar, maar wel elektrisch. Hij wilde ook als zanger populair worden en kreeg van Herman Lubinsky de kans zich op het merk Savoy te manifesteren. Buck Ram deed de productie, en Grimes koos niet de musici waar hij vast mee werkte. Op piano Clyde Hart voor bas Jimmy Butts en als drummer Doc West. Met de leider mee een typisch swing kwartetje. Het moest allemaal nogal rap gebeuren, want Buck Ram regelde de session op 14 september '44 voor de volgende dag - in de radiostudio van WOR in New York. Als het bij dit kwartet gebleven was zou niemand nu nog iets van die session weten, maar Grimes koos als vijfde man de altsaxofonist die nogal eens mee-jamde bij Grimes' vaste groep. Hij was opgegroeid met de blues van Kansas City, en dat is te horen, in de drie takes die er van het eerste stuk gemaakt werden, "Tiny's tempo". Charlie Parker.

Tiny Grimes Quintet: Tiny's tempo - take 1 (T.Grimes).

A/1 - 2:59 - Savoy S5J 5500

Tiny Grimes Quintet: Tiny's tempo - take 2 (Grimes)

A/2 - 2:58 - idem

Tiny Grimes Quintet: Tiny's tempo - take 3 (Grimes)

A/3 - 2:50 - idem

"Tiny's tempo", take 1, 2 en 3, het Tiny Grimes Quintet in New York City voor Savoy op 15 september 1944. Charlie Parker-altsaxofoon, Tiny Grimes-gitaar, Clyde Hart-piano, Jimmy Butts-bas, Doc West-drums. De creativiteit van Parker, 24 jaar oud, voor het eerst op een gewoon in de studio gemaakte plaat sinds 2 juli 1942, toen hij te horen was in de band van Jay McShann. Als musicus was hij nog niet volgegroeid, maar de inventiviteit, de verfijnde ritmiek, de intonatie, het kleuren van tonen, was hier al duidelijk uniek, van een aanzienlijk hogere orde dan van musici die zich stilistisch op soortgelijk terrein bewogen, als bekendste Eddie Cleanhead Vinson bij Cootie Williams.

Charles Parker was 29 augustus 1920 geboren in Kansas City, Kansas dat is aan de andere kant van de rivier, hij groeide op in de stad waar het jazzhalve om draaide, Kansas City, Missouri. Waar Bennie Moten speelde, Count Basie, Ben Webster, Lester Young. Die laatste tenorsaxofonist werd zijn idool, hoewel hij zelf, op zijn 11e al, altsaxofoon was gaan spelen. Op zijn 15e ging hij van school om musicus te worden, hij kwam via George E. Lee, Lawrence Keys, en Harlan Leonard bij Jay McShann terecht en met dat orkest in New York, 1939. Hij deed mee aan jam-sessions in Minton's en Monroe' maar jazzliefhebber/amateur-opnametechnicus Jerry Newman zette dan zijn machine af. In '43 speelde Parker 10 maanden bij de big band van Earl Hines, tenorsaxofoon omdat er geen plaats voor alt vrij was, in dat orkest zaten toen Dizzy Gillespie, Little Benny Harris, Bennie Green en Sarah Vaughan. Ook Billy Eckstine die voor zichzelf begon met Parker nu op altsaxofoon. In deze tijd speelde hij als hij vrij was soms met Tiny Grimes mee, zo kwam hij dus met Grimes op de plaat. Die moest zo nodig zingen, dat gebeurde in de twee volgende stukken en alleen vanwege Parker koos ik van ieder één take. Dit is de tweede en laatste van "I'll always love you just the same".

take 2
Tiny Grimes Quintet: I'll always love you just the same (Grimes)
A/5 - 3:00 - idem

"I'll always love you just the same", take 2. Van het derde stuk werden vijf takes gemaakt, de twee die werden afgebroken meegerekend, en ook hier koos ik de laatste. De stem die commentaar levert bij de zang van Grimes is die van bassist Butts. "Romance without finance".

Tiny Grimes Quintet: Romance without finance (Grimes) take 5
B/1 tweede inzet - 3:01 - idem

"Romance without finance", take 5e en laatste take. Het vierde en laatste stuk is zonder zang en in tegenstelling tot de eerste drie niet van Grimes zelf. Het is van Parker, heet op de plaat "Red Cross", twee woorden, maar dat moet "Redcross" zijn, want het is genoemd naar Bob Redcross, een amateur-opnametechnicus die het 15 februari 1943 in Chicago had vastgelegd, in zijn hotelkamer en met o.a. Dizzy Gillespie. U hoort het Tiny Grimes Quintet met beide takes.

Tiny Grimes Quintet: Red Cross (Grimes) take 1

B/2 - 3:14 - idem

Tiny Grimes Quintet: Red Cross (Grimes) take 2

B/3 - 3:06 - idem

Take 1 en 2 van "Red Cross", eigenlijk "Redcross". Charlie Parker-
altsaxofoon, Tiny Grimes-gitaar, Clyde Hart-piano, Jimmy Butts-bas.
Doc West-drums. Het Tiny Grimes Quintet voor Savoy in de radio-
studio van WOR in New York City, Doug Hawkins-~~pppppp~~technicus,
Buck Ram-producer, 15 september 1944. Volgende keer een wat
merkwaardige session onder de naam van Clyde Hart, met Charlie
Parker en Dizzy Gillespie. Want, en dat lijkt mij duidelijk, we
zijn nu opweg naar Bebop. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 220,
MDR.

0 0 0 0 0

NA 793P2

27:10

op 23.2.84